

## תempti תאוותי

1. בספר משלו (כ"ז) ריעך וריע אביך אל תעוזוב ובית אחיך אל תבא ביום אידך טוב שכן קרוב מאת רחוך.  
וועוד יש הפרש כי האח נקרא מצד התולדה ואין שם האח ורק מצד שיש להם אב אחד שהוא התולדה שלהם ואין זה מצד עצם אבל שם הריעות הוא מצד החיבור בעצם ולפיכך יותר חיבור הריעות מן האחים מצד התולדה הם מנו אב אחד בלבד ולא מצד עצם ודבר זה מבואר.

2. ספר מנחם ציון - פרשת בשלח (מנחם מנדל מרימינווב)  
פירוש שאל יהרסו מצבם לעלות במלאות למקומות התגלות האורחות בעולמות העליונים פן יתבטלו במציאות, אך טוב שכן קרוב  
שייש הפסק בין עולם לעולם, רק בקרוב גדול של יתרחק יותר מזאי, וזה הוא טפחו של זה בצד טפחו של זה שהמفسיק  
ביניהם לא ירחקים איש מעל רעהו:

3. ספר דgal מחנה אפרים (נכד של בש"ט) - פרשת בא ד"ה דברו  
טוב שכן קרוב מאח רחוך כי הקב"ה נקרא בגנות אח רחוך בכivel... "ולקח הוא ושכנו הקרוב אל ביתו" אמר "ושכנו" על  
השכינה הקדושה השוכן בקרב האדים והיא תמיד שורה אצל האדים ככועלן ערבי שמעולם לא זזה שכינה.

3א. תלמוד בבלי מסכת סוכה דף ה/a  
ותניא רבינו יוסי אומר מעולם לא ירצה שכינה למיטה ולא עלו משה ואליהו למרום שנאמר השם שם לה' והארץ נתן לבני  
אדם ולא ירצה שכינה למיטה והכתב יירד ה' על הר סיני לעלה מעשרה טפחים והכתב יומדו רגלו ביום ההוא על הר הזיות  
למעלה מעשרה טפחים ולא עלו משה ואליהו למרום והכתב יומשה עלה אל האלים למיטה מעשרה והכתב ייעל אליהו בסערה  
השםים למיטה מעשרה והכתב ימאחו פני כסא פרשׂ עננו ואמר רבינו רבי תנחים מלמד שפירשׂ שדי מזיו שכינתו ועננו עליו  
למיטה מעשרה והכתב ימאחו פני כסא כתיב אישתורובי אישתורוב ליה כסא עד עשרה ונקט בה.

3ב. ספר שמות פרק כ' (טז) ויאמרו אל משה זכר אפתה עפננו ונשמעה ואל ידבר עפננו אלהים פן נמות:

3ג. רשי"י משליל פרק מו פסוק י'  
מאח רחוך - טוב שישכו בינוים הקרוב לקוראים משבתו או אצל אח שנתרחק לאמור יקרבו ימי אבל אבי וגוי:

3ד. ספר דgal מחנה אפרים (נכד של בש"ט) - פרשת בא ד"ה דברו  
טוב שכן קרוב מאח רחוך כי הקב"ה נקרא בגנות אח רחוך בכivel... "ולקח הוא ושכנו הקרוב אל ביתו" אמר "ושכנו" על  
השכינה הקדושה השוכן בקרב האדים והיא תמיד שורה אצל האדים ככועלן ערבי שמעולם לא זזה שכינה.

4. רשי"י משליל פרק מו פסוק י'  
רעך ורע אביך - הקב"ה שנקרא רע לשרי ורע אביך שחיבב את אבותיך. אל תעוזב - אם עזבת יבא عليك פורענות.

5. משנה מסכת אבות פרק ב' (טז) אמר לךם, צאו וראו איזוזה זרך ישראה שילבק בה האקס. רבבי אליעזר אומר, חבר טוב. רבבי יוסי  
ובמשנה (אבות פ"ג) ג'yc קאמר חביב האדים שנברא בצלם אלהים ואמר חביבין ישראל שניתן להם כלוי חמדה כי אלו שניהם  
שיום. וקאמר רב דימי שהוא יוטר מן השכמת בית המדרש, כי השכמת ביה זהו כבוד התורה, אבל הכנסת אורחים כבוד אלהים  
עצמו להכנסין האורה בבית ולכבודו בשליל שנברא בדמות ובצלם אלהים, ודבר זה נחשב כבוד השכינה עצמה והוא יותר מן התורה,  
ולכך התנא מקדים זה שאמר חביב האדים שנברא בצלם אלהים ואח"כ חביבין ישראל שעתן להם כלוי חמדה.

6. ספר נזירות עולם א' - נתיב גמilot חסדים - פרק ז  
ובמשנה (אבות פ"ג) ג'yc קאמר חביב האדים שנברא בצלם אלהים ונחומר שכבת ביה זהו כבוד התורה, אבל הכנסת אורחים כבוד אלהים  
שיום. ורב דימי שהוא יוטר מן השכמת בית המדרש, כי השכמת ביה זהו כבוד התורה, אבל הכנסת אורחים כבוד אלהים  
עצמו להכנסין האורה בבית ולכבודו בשליל שנברא בדמות ובצלם אלהים, ודבר זה נחשב כבוד השכינה עצמה והוא יותר מן התורה,  
ולכך התנא מקדים זה שאמר חביב האדים שנברא בצלם אלהים ואח"כ חביבין ישראל שעתן להם כלוי חמדה.

7. שיחות הרציה על התורה / כי תצא / סדרה ב'  
אםanno רוצים לגשת אל דבר מה מבלי לרמות את עצמן, יש להבחין בין הדבר כשלעצמם, באופן אובייקטיבי, לבין משמעותו  
ביחס אלינו, מה הוא מלמדנו, מה הוא בשביבנו.

8. מאמר רביעי, ג'  
ויש שהיו קוראים ליחס שבין בני ישראל ובין האלה וקשר אשר בינוותם – ד', של דרכ ז' נאמר 'הלו משנאיך ד' אשנא',  
ואוביידי ד', והכוונה לאוביידי עם ד'

8א. רביה יהודית אריה מוסקאטו, קול יהודה על הכהן  
"ר' ל' שיש קורים בשם ד' השיקות והצטרפות והקשר הנמצא בין ישראל ובאים שבשים".

9. האלישיך תורה משה על ויקרא - פרק ט פסוק ה-1  
אמר כי איןנו כבוד כלפי מעלה לומר שהיה מדבר הוא יתברך עם בשר ודם כאשר ידבר רב עם תלמידו, כי אם שהיה הקול יוצאה  
מן פיו יתברך כאילו איןנו מדבר עם משה, ואחריו כן הקול בעצמו היה כמתזבר מלאילו עם משה.

9א. אדמור' מפיאסצנה: ספר אש קחש - שבועות  
אייתה במגילה (טז, א) באחשורש שמתחלת לזרב אל אסתור על ידי מתרגם כיוון ששמע שהוא מזרע המלוכה דבר אלה  
בעצמה... וכיוון שי' מלכotta דארעה עיין מלכotta דרקייע" لكن גם בכל גודלות משה רביינו, היה מתזבר בינו לבין עצמו, ומה  
שמעו מלאילו, וזה כבודו של מעלה:

9ב. רשי"י שם  
וזכר עס משה - הקול מדבר בינו לבין עצמו וההדיות שומע מלאילו

9ג. רשי"י יחזקאל מג, 1  
מדובר עמי כבוד הוא לומר כלפי מעלה מדבר כמו מדבר כלומר בינו לבין כבודו מדבר והקול בא אליו  
滿דבר – כמו מדבר כבודו של מעלה לומר לנו. (רשי"י '滿דבר ז פט')

10. מדרש רביה שר השירים פרשה ה פסקה ג'  
תאונתי. כביכול לא אני גדול ממנה ולא היא גודלה ממנה.

11. רביעי עזריה פיגו: בינה לעיתים - חלק א' - דרוש ג' ליום ב' של סוכות  
וזה כי משה היה חוץ להשיג את המהות עצמו, כאמור הראני נא את כבודך

12. שפטין כהן על שמות יט, א  
ניתנה במלז תאומים מרוב חיבתו לישראל שקראים יונטי תמתי אל תיקרי תמתי אלא תאומי, ולזה ניתנה תורה בשני לוחות,  
עשה ולא תעשה, טהור וטמא, כשר ופסול, מותר ואסור, תורה שבסכת בתורה שבעלפה, וישראל הם תאומי